

Hlavní název: Kronika královské Prahy a obcí sousedních
Druh dokumentu: Monografie
ISBN: null
Autor: Ruth, František
Donator NF
Strana: 1111

SYSTEM
◆KRAMERIUS◆

Podmínky využití

MKP poskytuje přístup k digitalizovaným dokumentům pouze pro nekomerční, vědecké, studijní účely a pouze pro osobní potřeby uživatelů. Část dokumentů digitální knihovny podléhá autorským právům. Využitím digitální knihovny MKP a vygenerováním kopie části digitalizovaného dokumentu se uživatel zavazuje dodržovat tyto podmínky využití, které musí být součástí každé zhotovené kopie. Jakékoli další kopírování materiálu z digitální knihovny MKP není možné bez případného písemného svolení MKP. Pokud budete tisknout a nechcete tuto první informační stránku, dejte tisk od druhé strany.

Městská knihovna v Praze
Mariánské náměstí 1
115 72 Praha 1

knihovna@mlp.cz

93 domy, 1688 obyv., r. 1869 již 205 domů, 5318 ob.; při rozdělení r. 1875 na Vinohradech bylo 235 domů, 8930 obyv.; r. 1880 obyv. 14.831 v 343 domech, r. 1890 34.531 ob. v 703 domech, r. 1900 již 52.483 ob. a 1052 domův (koncem r. 1903 asi 57.000 ob.). Stavitelský ráz města jest mezinárodní; nejnověji domy v býv. Eichmance snad budou raziti cestu slohu domácímú. — Starostou města jest Jos. Víšek.

Na plánu okolí pražského z r. 1831 ještě jest viděti sady Vimrovy skoro po celé prostře nynějších Vinohrad, od Havlíčkovy ulice, Zvonařky, Čelakovského ulice po pláni před Feslovkou skoro až k samé Jungmannově třídě. Sr. příl. 3.

A ještě maličko vzpomeňme dob starších. Od Karla IV. vznikly tu celé řady vinic, »z nichž tu a tam prokukovaly domky, lisy, budky. Sem se bral nákladník (majitel domu a vinice) s rodinou o vinobraní, sem stěhovali se v době moru na povětří zdravější, tu bývaly procházky veselé mládeže i vážných, starožitných lidí.« (Winter.) Nařízení r. 1449 dí, »jestliže by paní nebo panny do vinic šly se procházet, aby se varovaly mladých lidí rozpustilých«. — Pokud se dá určití poloha starobylých vinic, viz Tomek VIII. 246 n.

Vítkova ul. Krl., z Pobřežní tř. do Žižkovy tř.

Přední část u vody dříve slula Úřední ul., druhá část (od Královské do Palackého) Jakubská, konec k Žižkovu Kateřinská ul. R. 1877 v obecním výboru dne 25. září dáno společné jméno Vítkovská (dle vrchu Vítkova), ale říká se nyní Vítkova po majiteli hory Vítkovi z r. 1350. — Č. 5-1 u červ. hvězdy (Řádu Křižovn.), č. 91-5 u větrostřelce, č. 188-13 zlatá růže, č. 201-15 tři hrozny, č. 164a-23 sirotčinec sv. Karla Borr. kongreg. Milosrd. sester, které tu roku 1863 zřídily opatrovnu, r. 1865 sirotčinec; v kapli obraz sv. Karla B. od Jos. Kesslera; v č. 27 n. stav. V. Nekvasil, č. 243-12 Synagoga, v č. 18 n. zemřel historik Tomáš Bílek; v č. 20 n. bydlí historik prof. Nedoma.

Vítkovská ul. Žk. jest krátká ulice z Husovy třídy na sever ke dráze a vrchu Žižkovu, jenž druhdy slul Vítkovem (viz Žižkov).

Zde za domem č. 404, posledním v l., do zdi podle trati dráhy zazděny jsou malé staré dveře železné komory korunovačních klenotů (v kapli sv. Václava) s nápisem »Někdejší dveře od korunní komory království Českého«; když k sv. Vítu roku 1869 přišly dveře nové, kdosi koupil staré a sem zasadil. — Č. 200 u Sokola.

Vladimírova ul. Nsl., z Havlíčkovy na j. k pěšině na Pankrác.

Vladimír byl veliký kníže Kyjevský, jenž první přijal křesťanství r. 988. — V č. 290 jest nová fara nūselská; první farář P. K. Janda od r. 1902; č. 281 u m. Neveklova.

Vladislavova ul. II. (býv. Židovská zahrada a Sluneční ul.), z Lazarské do Charvátovy mezi Spálenou a Jungmannovou.

V nejstarší době zde před branou sv. Martina (str. 720.) byl okršlek, roku 1178 maj. kapituly Vyšehradské. R. 1254 Přemysl Otakar II. daroval místo tehdy nezastavěné »Židům v Praze i vší obci Židů v království«, aby si tu založili ústřední hřbitov; sem svázeli mrtvé z celých Čech. (Hřbitovu říkali též zahrada.) Časem u hřbitova vznikaly domy, a r. 1343 jmenuje se tu dvůr a sladovna Petra Koufhouza, jenž v tom okršliku měl dědičné rychtářství. Po založení Nového města r. 1348 nové domky stavěny při Spálené ul., jež r. 1420 Židům byly zabaveny.

Ulice však vznikla až za krále Vladislava* roku 1478, jak vypravují Staré letopisy: »Když král Vladislav s svou radou a svým komonstvem jezdíval (rady sadit) na Novo-

* Kníže Vladislav byl syn krále Vladislava († r. 1125); syn jeho Vladislav stal se králem a podnikl r. 1147 výpravu křížovou; později pomáhal císaři v tažení do Itálie (Milán!) Pohřben na Strahově. Syn jeho kníže Vladislav III. popustil Čechy bratru Přemyslovi a spokojil se Moravou. Známější jest Vladislav král Jagailovec, nástupce Jifikův (1471—1516), za něhož u nás rozkvetlo stavitelství (sloh Vladislavský).